

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. prosince 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Hauptmanové a přísedících Vlasty Tiefové a Mgr. Jozefa Liptáka,

takto:

Obžalovaný

S. A. M., narozený **██████████** v Rumunsku, plánovač ve společnosti Kaufland, bytem **██████████**, okres Kladno,

je vinen, že

od blíže nezjištěné doby v roce 2013 do 18. 3. 2018 v **██████████**, okres Kladno, v rodinném domě č. p. **██████** v místě společného bydliště, psychicky a fyzicky týral svoji manželku **I. M. ██████████**, v opilosti vyvolával verbální konflikty, když měla poškozená jiný názor nebo učinila něco, s čímž nesouhlasil, například při posledním útoku dne 18. 3. 2018 poškozenou napadl, neboť odešla bez jeho svolení za přítelkyní, urážel poškozenou vulgárními výrazy, jedenkrát až čtyřikrát do měsíce po gradaci konfliktů poškozenou fackoval, tahal ji za vlasy, pevně jí svíral ruce, až měla modřiny a silou do ni strkal, až se uhodila o skříň, choval se k poškozené majetnický, kontroloval a nařizoval jí dobu příchodu ze schůzek s přáteli a zakazoval jí pracovat, což u poškozené vyvolalo posttraumatickou stresovou poruchu, která po dobu delší než šest týdnů poškozenou omezovala na obvyklém způsobu života zvýšenou úzkostí, depresivním laděním, poruchami spánku a zvýšenou hladinou emoční citlivosti,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví, a takový čin páchal po delší dobu,

Shodu s prvopisem potvrzuje **██████████**

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Na Perštýně 6, Praha 1 škodu ve výši 3 319 Kč.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl zjištěn a popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.
2. Obžalovaný ke shora uvedenému skutkovému ději doznal, že manželství s poškozenou bylo problematické a konfliktní. Docházelo mezi nimi k potyčkám, které ale podle něho byly vzájemné. Je pravdou, že poškozenou několikrát napadnul tak, že jí dal facku. Vždy ale šlo o reakci na její chování, kdy dala facku ona jemu. Obžalovaný uvedl, že v průběhu manželství měli potyčky kvůli různosti názorů. Když začala pracovat pro obec, byla to těžká práce, navíc špatně placená a podstatnou část mzdy poškozená projedžila do práce a zpět. Nechtěl, aby dělala takovou těžkou práci pro ženu. Pokud měl čas, chodil jí pomáhat. Manželka s ním nekomunikovala, nebo pouze omezeně. Odjížděla s dětmi na víkendy, odjela dříve, než on se vrátil z práce, a jen mu poslala SMS zprávu, že odjíždí. Když napsala, že jede k rodičům, neověřoval si to, nejel za ní, měl podezření, že je to nepravdivý údaj, a nechtěl dělat v rodině rozruch. Rovněž mu neřekla, že v pracovní době dochází na terapie, to zjistil, až když pro ni do práce přijel a na pracovišti nebyla. Následně potom také zjistil, že děti nedocházejí ve čtvrtek odpoledne do školy, že si je bere již v poledne, a i s nimi na terapie dochází. S tím ale nesouhlasil, nechtěl, aby děti na terapie k paní Pospíšilové chodily. Když manželka chtěla, aby se terapii u ní podrobil i on, odmítnul to, navrhoval jí, že mohou navštívit manželskou poradnu. To ale odmítala ona.
3. Poškozená I. M. u hlavního líčení využila svého práva a odmítla vypovídat. V přípravném řízení rovněž při první výpovědi odmítla vypovídat po použití svého práva, a vypovídala až při druhé výpovědi. Svědkyně popsala průběh manželství s obžalovaným, uvedla, že měli na různé věci. S obžalovaným různé názory, neshodli se na jejich řešení. Uvedla, že například pro odlišné názory na stěhování, ji obžalovaný napadnul i v době, kdy byla těhotná. Udeřil ji pěstí do oka, až spadla na skříň. Po porodu syna M. začal obžalovaný více pít alkohol, přestali spolu komunikovat, a hádky a konflikty vrcholily užitím násilí ze strany obžalovaného. Toto období svědkyně považovala za nejhorší. Užití násilí obžalovaným vůči ní bylo nejčastější. Dále ji rovněž slovně urážel a ponižoval. Omezoval ji ohledně návštěv jejich přítelkyň, říkal jí, kdy se má z návštěvy vracet, byl vůči ní vulgární. Po tomto období se situace zlepšila, konflikty byly řidší. Když jí skončila mateřská dovolená, nechtěl, aby šla někam do práce. Pokud si opatřila brigádu, naléhal na ni, aby ji zrušila. Občas ji i zfackoval. A když se na počátku roku 2018 přestěhovala do horního patra domu, kde spolu společně žili, choval se k ní obžalovaný kvůli tomu hrubě. Chtěl, aby se přestěhovala i s dětmi zpět do spodní části domu. Zkoušel ji k tomu přimět po dobrém, i po zlém. Například jí

přinesl květinu, ale když se s ním nedohodla na řešení stěhování, květinu jí otloukl o hlavu. Kvůli chování obžalovaného začala chodit k terapeutce I. P.

4. Svědkyně P. uvedla, že se s poškozenou přátelí již několik let. Stýkala se spíše pouze s ní, ale někdy se i scházeli dohromady rodiny, tedy i s obžalovaným. Již před několika lety, odhadla by tak šesti, začala vídat u poškozené modřiny po jejím těle, převážně na rukách. Ona o tom ale nemluvila. Nejprve se jí nechtěla na to ptát, i když měla podezření, že nejde o běžné úrazové následky. Teprve později se jí poškozená svěřila, že když se obžalovaný napije, že je vůči ní agresivní. Potom jí i volala, že se zase napil, a mlátí ji, proto jí řekla, aby vše oznámila na policii, a to zřejmě odstartovalo celé vyšetřování. Tehdy jí do telefonu plakala, a říkala, že ji zase zmlátil. Svědkyně uvedla, že věděla o tom, že poškozená chodí do práce, a jakou práci dělá. Je pravdou, že modřiny na rukách mohla mít i z práce. Podezření na to, že modřiny nejsou pracovními úrazy měla i proto, že poškozená se v tu dobu hodně zhubla, což bylo asi tak před třemi až čtyřmi lety, a zhoršovala se po psychické stránce. Její reakce na okolí nebyly přiměřené, ani její chování a mluva nebyly jako u běžných kamarádek, či spolupracovníků. Neuměla řešit běžné problémy, nezvládala je. Ví o tom, že doma hádali, a to i pro běžný úklid domácnosti, hospodaření rodiny, a další zcela běžné děje. Během doby se jí poškozená svěřila, že již k obžalovanému nic necítí, že se to zlomilo v době, kdy od něho dostala facku, a ke konci soužití již říkala, že už nemá sílu v domácnosti s obžalovaným bydlet. Je pravdou, že nyní po té, co od obžalovaného odstěhovala, je na tom psychicky daleko lépe, zvládá běžné problémy, a umí je i vyřešit.
5. Z výpovědi svědkyně I. P. bylo zjištěno, že poškozená k ní začala chodit do terapeutické praxe. Obžalovaného osobně nezná, s tím se nikdy nesetkala. Svědkyně uvedla, že pro obec pracuje jako sociální pracovnice, a provádí pro ně právě tyto terapeutické práce. Pracuje jako holistický terapeut, což je celostní práce, kdy člověka vnímá se všemi jeho potřebami, přesahujícími realitu. U klientů řeší jejich problémy, pracuje na těle fyzickém, emocionálním, mentálním. Pracuje s mentálními bloky a traumaty z dětství. Poškozená k ní začala chodit se zablokovanou krční páteří, kterou reflexní terapií odblokovaly. To bylo někdy na podzim roku 2015. Poškozená k ní přišla jako zaměstnanec obce, má smlouvu s obcí, a obec za své zaměstnavatele tyto její terapeutické služby platí. Je pravdou, že později k ní poškozená začala chodit i s dětmi. U její dcery našla nerovnováhu mezi hemisférami, a u syna poškozená řešily agresivitu. Zda o tom, že děti navštěvují ji jako terapeutku věděl otec, to jí známo není, ale je pravdou, že později o tom věděl určitě, protože s tím nesouhlasil. Svědkyně uvedla, že když poškozené odblokovala její krční páteř, pokračovaly v terapii, a začaly řešit její vztah s manželem. Ona projevila nespokojenost v manželství, obžalovanému vytýkala, že nemá čas věnovat se dětem, domu a zahradě tak, jak by si to ona představovala. Ona měla zájem jezdit na výlety a do přírody, kvůli tomu si udělala i řidičský průkaz, aby mohla s dětmi jezdit. Stěžovala si i, že když něco uvaří, obžalovaný to nejí. Vídala na ní různé modřiny, a to na rukách i v obličeji, také na paži u ramene. Poškozená ale vysvětlovala tyto modřiny tím, že spadla, nic jiného k tomu neříkala, nesvěřila se jí. Cítila z ní dlouhodobý stres, viděla, že začala hodně a neplánovaně hubnout. Začala se i klepat, měla roztrěsenou ruku, špatně se vyjadřovala. Většinou se u ní vyplakala, ona jí nabízela, že bude řešit její problémy i s obžalovaným. Neví ale, zda tuto nabídku poškozená obžalovanému vyřídila. Při jedné takové návštěvě, kdy se vyplakala, se jí svěřila, že ji obžalovaný shodil ze schodů, že se nevešla do dveří. Když hovořila s dětmi, zaujalo ji, že syn se jí zeptal, co může dělat, aby maminku uchránil, a dcera se zas naopak ptala, jak by mohla uchránit ona sama sebe. Tyto reakce děti ji upozornily na to, že situace v rodině je vážná. Navštívila s poškozenou intervenční centrum, následně po tom, když poškozená odešla z domova, zařizovaly jí společně s paní starostkou z sociální bydlení. Pomohly jí zařídit byt, i ji přestěhovat. Svědkyně dále uvedla, že z popisu života v rodině poškozené a obžalovaného, měla pocit, že obžalovaný je v rodině osobou velmi nespokojenou, že jde o člověka, který je

vykořeněný ze své původní kultury, je v České republice nešťastný. Život zde jej neoslovil, není zde spokojený, a z domoviny je již dlouho pryč, a to jsou prapříčiny nesvárů, se kterými se v rodině a při soužití s manželkou potýkal. Jeho problémy ale neměla možnost řešit, ani si s ním popovídat, neboť se k ní nikdy nedostavil, a nikdy se nesetkali.

6. Z výpovědi svědkyně Mgr. Š. K. vyplynulo, že poškozenou zaměstnávala na obci. Všimla si, že bývá někdy velmi unavená. Pracovala na veřejné zeleni, tedy pracovala i se stroji, proto se obávala, aby se jí něco při práci nestalo, a nabídla jí proto pomoc. Poškozená jí svěřila, že má doma problémy, proto jí nabízela i možnost, že jí zařídí hlídání dětí, a podobně. To využila jednou, když chtěla děti pohlídat, protože volala domů policii. Žádnému incidentu přímo nebyla přítomna. K hlídání dětí přicházela v době, kdy byl obžalovaný z domácnosti vykázán. Když děti hlídala, syn poškozené jí řekl, že tatínek maminku natlačil na zeď, a že to on nebude nikdy dělat. Ke konci soužití se jí poškozená svěřila, že ji manžel někdy doma na zeď natlačí. Svěřila jí i, že ona nesmí nikam chodit. Když byl obžalovaný vykázán z bydliště, pomáhala poškozené sehnat vhodný byt. Navázala spolupráci s odborem péče o děti, ví o tom, že se poškozená do bytu, který jí sehnali, odstěhovala. Svědkyně dále uvedla, že v určitém období obžalovaný manželce při práci pro obec pomáhal, měl na to i smlouvu, a s manželkou spolupracovali velmi dobře.
7. V průběhu trestního řízení byl na obžalovaného vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný netrpěl, ani netrpí žádnou duševní chorobou, či poruchou, a jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti jsou po celou dobu plně zachovány.
8. Ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie, klinická psychologie, vyplynulo, že poškozená je osobnostní akcentovanou, jednodušeji strukturovanou, symplexní a sociálně naivní. Osobnost vykazuje rysy submisivity, je emocionálně senzitivní, se sníženým prahem frustrační tolerance. Má sklon k rozvoji úzkostné, depresivní symptomatiky v zátěži. Její obecná věrohodnost je zachovaná. Znalec uvedl, že u poškozené se rozvinula posttraumatická stresová porucha, která ovlivňovala její chování již od roku cirká 2013, po celou dobu, až nejméně do doby, kdy byla znalcem vyšetřována. Znalec popsal v podrobnostech, jak se tato porucha u poškozené projevovala a projevuje i v současné době. Vysvětlil, jako následek této poruchy i to, že poškozená opakovaně odmítla ve věci, kterou sama iniciovala, vypovídat. Dále uvedl, že poškozená potřebovala léčbu, žádného lékaře ale nevyhledala. S touto posttraumatickou poruchou potřebovala ale docházet mezi lidi, proto trvala na svém pracovním zařazení, a své psychické potřeby řešila alespoň návštěvami terapeutky, která pro obec pracovala, a byla jí obecními pracovníky doporučena.
9. Usvědčujícími důkazy pro obžalovaného jsou i ohledání a fotodokumentace, které byly pořízeny v přípravném řízení, včetně protokolu o prohlídce těla poškozené, a usvědčující jsou i lékařské zprávy, ze kterých vyplývá zranění poškozené na lokti, které jí měl způsobit obžalovaný.
10. Na základě provedených důkazů pak bylo zcela jednoznačně prokázáno, že se obžalovaný dopustil žalované trestné činnosti. Obžalovaný se vůči své manželce, poškozené I. M. choval velice hrubým a urážlivým způsobem, které bylo opakované z jeho strany, ponižovalo ji, trvalo dlouhou dobu, a vedlo k posttraumatické stresové poruše. Poškozená jednání obžalovaného pocítovala jako těžké příkoří, dostala se do takového stresu jednáním obžalovaného, že podléhala jeho jednání, neuměla je adekvátně vyřešit. Jednání obžalovaného tak u ní vyvolalo poruchu zdraví, která trvala delší dobu a ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku je tento stav nutné považovat za to, že obžalovaný jí způsobil těžkou újmu na zdraví. Na základě provedeného dokazování a po zhodnocení usvědčujících důkazů tak soud uzavřel, že obžalovaný se svým jednáním vůči poškozené dopustil zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku a svým

jednáním naplnil skutkovou podstatu tohoto činu po subjektivní i objektivní stránce. Obhajoba obžalovaného, že jejich neshody v manželství a jejich násilné řešení bylo oboustranné, byla vyvrácena provedenými důkazy. Veškeré důkazy svědčí o tom, že poškozená mívala stopy po fyzickém násilí na svém těle, a to na rukách, ramenou, či obličeji, a její psychické útrapy se projevovaly i na jejím vzhledu. Její okolí u ní pozorovalo nadměrnou únavu, i nadměrné hubnutí. Tyto viditelné následky jednání obžalovaného logicky zapadají do závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie a psychologie o zkoumání duševního stavu poškozené.

11. Při úvaze o trestu přihlédl soud ke společenské škodlivosti spáchané trestné činnosti, k době, po kterou byla tato páchána. Přihlédl i k přístupu obžalovaného k projednávání věci, který uvedl, že se již s rozpadem rodiny smířil. Rodinné záležitosti již vyřešeny. Litoval své trestné činnosti, je si vědom toho, že soužití s poškozenou již nelze obnovit. Obžalovaný je osobou dosud bezúhonnou, nedopouští se žádných přestupků, nemá žádný záznam v rejstříku trestů. S přihlédnutím ke všem těmto okolnostem rozhodným pro druh a výměru trestu, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody výchovný na dolní hranici zákonné sazby. Soud má tak za to, že obžalovanému takto uložený trest bude plně dostačovat k tomu, aby si uvědomil, že se takto ke své, dnes již bývalé manželce, chovat nemůže, a ani k jiným osobám ve svém okolí, a aby se od podobných projevů svého chování oprostil.
12. Soud má za to, že pro nápravu obžalovaného, který je zcela bezúhonný, a jiné závadové činnosti se nedopustil, bude postačovat trest podmíněně odložený, a výkon tohoto trestu proto odložil na zkušební dobu přiměřenou délce uloženého trestu tak, aby tento převyšovala, a stanovil tak dobu tří roků, což je mírně nad polovinou zákonné sazby.
13. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna uplatnila svůj nárok na náhradu škody za ošetření poškozené. O výši jejího nároku nevznikly žádné pochybnosti, proto bylo obžalovanému uloženo tuto škodu v plném rozsahu uhradit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány, a jaké vady jsou rozsudku, či řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Nebude-li odvolání odůvodněno, bude odmítnuto. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Kladno 4. prosince 2018

JUDr. Jitka Hauptmanová v.r.
předsedkyně senátu